

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967

17 OCTOBRE 1967

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 63, § 1er, 2°, du Code des
impôts sur les revenus.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'expérience fait apparaître que l'application de l'article 63, § 1er, 2° du Code des impôts sur les revenus conduit, dans le chef de certains contribuables, à des situations malheureuses et injustes.

Il s'agit de la notion de « quote-part des bénéfices ou profits qui peut être considérée comme attribuée au conjoint qui aide effectivement le contribuable dans l'exercice de son activité professionnelle ».

L'attribution de cette quote-part de bénéfices ou profits au conjoint aidant n'est admise que sous certaines conditions.

Notamment, le conjoint aidant ne peut avoir bénéficié, pendant la période imposable, de revenus provenant d'une activité professionnelle distincte de celle du contribuable.

Deux exemples réels, typiques, montrent les conséquences et l'outrance de l'application stricte de cette disposition.

1) Un contribuable commerçant est effectivement aidé dans l'exercice de son commerce par son épouse âgée de plus de soixante cinq ans. Celle-ci, par souci de prévoyance, a cotisé librement en vue de l'obtention d'une pension de vieillesse. Comme elle continue à travailler avec son époux, elle ne bénéficie pas de la pension, mais la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite lui alloue une rente annuelle de 1 000 F.

Cette rente, bien que finalement non imposable parce que inférieure au minimum de 7 500 F de charges professionnelles forfaitaires, constitue un revenu professionnel propre et l'intéressée se voit normalement refuser le bénéfice de la disposition du conjoint aidant.

2) Un autre commerçant est effectivement aidé par son épouse. Celle-ci est conseiller communal dans une petite commune et encaisse, de ce chef, des profits annuels de l'ordre de 3 000 F.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967

17 OKTOBER 1967

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 63, § 1, 2°, van het
Wetboek van de inkomstenbelastingen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De ervaring leert ons dat de toepassing van artikel 63, § 1, 2°, van het Wetboek der inkomstenbelastingen voor sommige belastingplichtigen ongelukkige en onrechtvaardige situaties schept.

Het gaat namelijk om het begrip « gedeelte der winsten of baten dat mag worden beschouwd als te zijn toegekend aan de echtgenoot die de belastingplichtige in de uitoefening van zijn bedrijfsactiviteit werkelijk helpt ».

De toekenning van dit gedeelte van winsten of baten aan de helpende echtgenoot is slechts onder bepaalde voorwaarden toegestaan.

Met name mag de helpende echtgenoot gedurende de belastbare periode geen inkomsten hebben genoten welke voortkomen van een andere beroepsactiviteit dan die van belastingplichtige.

Twee typische reële voorbeelden tonen aan tot welke overdreven gevolgen de strikte toepassing van die bepaling kan leiden.

1) Een belastingplichtige handelaar wordt bij het uitoefenen van zijn activiteit geholpen door zijn echtgenote, die meer dan 65 jaar oud is. Deze laatste heeft bij wijze van voorzorg vrijwillig bijdragen gestort voor het verkrijgen van een ouderdomspensioen. Daar zij samen met haar echtgenoot doorgaat met werken, wordt haar pensioen niet uitbetaald, maar ontvangt zij van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas een jaarrente van 1 000 F.

Hoewel deze rente uiteindelijk niet belastbaar is, omdat zij beneden het minimum van 7 500 F aan forfaitaire bedrijfslasten blijft, vormt zij een eigen bedrijfsinkomen en normaal zal aan de belanghebbende echtgenote het voordeel worden geweigerd van de bepaling betreffende de helpende echtgenoot.

2) Een andere handelaar wordt inderdaad door zijn echtgenote geholpen. Zij is gemeenteraadslid in een kleine gemeente en als zodanig ontvangt zij jaarlijks 3 000 F.

Cette épouse ne peut, non plus, être considérée comme conjoint aidant.

Pour remédier à de semblables situations malheureuses, l'article premier de la proposition de loi fixe jusqu'à un plafond de 7 500 F les revenus professionnels propres dont peut bénéficier le conjoint aidant.

Ce montant de 7 500 F trouve sa justification dans le fait qu'il s'agit du minimum de charges professionnelles forfaitaires prévu par l'article 51 § 2 du Code des impôts sur les revenus précité. Jusqu'à 7 500 F, les rémunérations ou profits nets imposables sont nuls.

L'article 2 prévoit l'entrée en vigueur de la présente loi à partir de l'exercice d'imposition 1965 pour permettre la régularisation des litiges pendants.

Deze echtgenote kan evenmin als helpende echtgenoot worden beschouwd.

Om dergelijke ongelukkige situaties te verhelpen, stelt artikel 1 van het onderhavige wetsvoorstel de eigen bedrijfsinkomsten welke de helpende echtgenoot mag ontvangen, vast op een maximum van 7 500 F.

Dit bedrag vindt zijn rechtvaardiging in het feit dat het overeenstemt met het minimum van de forfaitaire bedrijfslasten, hetwelk is vastgesteld in artikel 51, § 2, van het Wetboek der inkomstenbelastingen. Tot en met 7 500 F komen de netto belastbare vergoedingen of baten niet in aanmerking.

Artikel 2 bepaalt de inwerkingtreding van deze wet met ingang van het aanslagjaar 1965, ten einde de hangende geschillen te kunnen regulariseren.

F. TERWAGNE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 63, § 1er, 2° du Code des impôts sur les revenus est modifié comme suit :

2° de la quote-part des bénéfices ou profits qui peut être considérée comme attribuée au conjoint qui aide effectivement le contribuable dans l'exercice de son activité professionnelle et qui ne bénéficie pas personnellement de revenus, visés au 1° qui précède, d'un montant brut supérieur à 7 500 F.

Art. 2.

La présente loi entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 1965.

28 juin 1967.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 63, § 1, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen wordt gewijzigd als volgt :

2° van het gedeelte der winsten of baten dat mag worden beschouwd als te zijn toegekend aan de echtgenoot die de belastingplichtige in de uitoefening van zijn bedrijfsactiviteit werkelijk helpt en persoonlijk geen inkomsten heeft als bedoeld in vorig 1°, waarvan het brutobedrag 7 500 F te boven gaat.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking met ingang van het aanslagjaar 1965.

28 juni 1967.

F. TERWAGNE,
V. LAROCK,
A. COOLS,
L. HUREZ.